

РЕШЕНИЕ

№ 23645

гр. София, 12.06.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 76 състав, в
публично заседание на 13.05.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Пламен Панайотов

при участието на секретаря Снежана Тодорова, като разгледа дело номер **3035** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК.

Настоящото дело е образувано след като с Решение №2483 от 9.03.2026г. по адм.д. №7452/2025г. на ВАС е отменено Решение № 15154/ 05.05.2025 г., постановено по адм. дело № 11186/ 2024г. на Административен съд- София- град в частта, с която е отхвърлено оспорването на Напоителни системи ЕАД- С. срещу т.1 от предписание, обективизирано в Писмо изх. № КД-03-241/3/ 21.10.24г. на Директора на Б. Дирекция „И. район“ и делото е върнато на АССГ за ново разглеждане от друг състав.

Производството е образувано на основание по жалба на „Напоителни системи“ ЕАД- С. против Писмо изх.№ КД-03-241/3/ 21.10.24г на Директора на Б. Дирекция „И. район“.

В жалбата се сочи, че първото Предписание /за монтиране на уред за измерване/, е следвало да бъде посочено като задължително условие още при издаването на Разрешение за водовземане № 1144/22.08.02г, отделно от това посоченото РВ не действа вече и дружеството не водовзема от този обект. Дружеството е подало ново Заявление- за издаване на ново РВ, което е с вх.№ РР-03-14/12.04.24г. Предписания могат да бъдат давани едва след като се издаде новото РВ. Следователно, към датата на Предписанията- дружеството няма действащо РВ за този обект.

Ответникът Директора на Б. Дирекция „И. район“ се представлява в съд.заседание от юрк.Д., която оспорва жалбата и моли за отхвърлянето ѝ, претендира юрк.възнаграждение, моли на жалбоподателя да се присъди мин.размер на юрк.възнаграждение. Сочи се, че към края на

устните състезания, на дружеството все още не е издадено ново РВ по Заявление вх.№ РР-03-14/12.04.24г.В писмени бележки се допълва, че дружеството е собственик и оператор на язовир „С.“ и Предписанията са му дадени в това му качество.Проверката на място е отразена в КП и в него са фактическите установявания на органа. Относно първото Предписание- РВ от 2002г е удължено с Решение № РР-1002/29.07.10г- до 31.10.10г, като задължението по чл. 27 ал.1 от Наредбата за ползване на повърхностните води е обнародвано чак на 26.03.21г и няма как да е включено в РВ от 2002г. Невярно е твърдението на дружеството, че не водовзема от язовира, предвид представените по делото Декларации по чл.194б ал.1 от ЗВ и доклад по чл.48 ал.1 т.132 от ЗВ. Предписанията са издадени за постигане целите на чл.116 ал.1 т.1 и т.4 от ЗВ-чрез поддържане на необходимото количество. Предписанията отговарят на изискванията за законосъобразност по чл.146 от АПК. Адм.производство е започнало по сигнал за закононарушение, като има данни за нарушена проводимост на участъка и Предписанията са изпълними.

Съдът намира жалбата за допустима, като подадена в срока и съобразно изискванията на АПК, пред надлежния съд, от лице с активна проц.легитимация, срещу инд.адм. акт по см. на АПК, поради което следва да се разгледа по същество.

Съдът установи следното от фактическа страна:

В БД“ИБР“ постъпва сигнал с вх.№ КД-03-241/05.08.24г от „Зелен телефон“- че липсва вода в р.С. в района на [населено място], общ.А., обл.П. и рибата измира. На 06.08.24г е извършена проверка на място от служители на БД“ИБР“, обективирани в КП № ПВЗ-216/06.08.24г/не е присъствал представител на „НС“ ЕАД/. Видно от КП, извършен е обход на 3 бр. участъка от река „С.“/при и след [населено място]- посочени с географски координати/, както и на самия язовир „С.“/в землището на [населено място]/. През два от проверените участъка на реката вода не протича и коритото е сухо и каменисто, през третия участък протичат минимални количества вода.Установено е, че язовирът се стопанисва от „НС“ ЕАД-клон М./П./, като РВ е с изтекъл срок на 31.12.16г и е подадено Заявление за ново РВ- на 12.04.24г. Установено е още, че през главния изпускател на язовира протичат водни количества в 2 направления- за оводняване на речното корито след язовира и за напояване на земеделски култури, стопанисвани също от „НС“ ЕАД. В момента на проверката и двете врати на съоръжението са отворени, като по напоителния канал не тече вода, а за оводняване на речното корито тече вода /но не може да се определи какво количество поради липсата на монтиран измервателен уред/.Обходен е и участък от 500м след язовирната стена и е констатирано, че е обрасъл с дървесна и храстовидна н.растителност, като през него протича вода.

С Писмо изх.№ КД-03-241/1/20.08.24г на Директор на БД“ИБР“ /връчено на „НС“ЕАД-С. на 22.08.24г и на клон М. - на 22.08.24г/, на осн. чл. 26 от АПК са уведомени за започване на адм. производство по издаване на зад.предписания във връзка с КП/връчен е КП и Сигнала/.

С писмо от 12.09.24г клон М. уведомява БД“ИБР“, че предписанията следва да се дават на [община] /на осн. чл. 155 ал.1 т.1 от ЗВ/- доколкото реката след язовира не е отразена в КККР като отделно ПИ и попада в ПИ № 72789.58.400 /с.Тополово/- общинско пасище.

Издадено е от Директора на „БД“ИБР“ Писмо изх.№ КД-03-241/3/21.10.24г , с което са дадени 2бр. задължителни Предписания на „НС“ ЕАД-С.- като собственик и оператор на язовира

/връчено на 23.10.24г,жалбата е от 06.11.24г/. Органът се позовава на констатациите на КП и дава на осн. чл. 116 ал.1 т.1 и т.4, чл.139 ал.2 вр. ал.1 и чл. 155 ал.1 т.22 от ЗВ следните Предписания: 1/ да се монтира средство за измерване на минимално допустимия екологичен отток в река С. и същият да се осигури чрез непрекъснато протичане на водни количества, необходими за поддържане на екосистемите в реката и миграцията на водните организми за нормалното функциониране на екосистемите в коритото на реката/срок 31.01.25г/; 2/ да се осигури проводимостта на речното легло в 500м участък след язовирната стена, като се премахнат израсналите във водното течение дървета,дънери,храсти и всички паднали или с опасност да паднат дървета, спазвайки РВ, като за всеки етап на процедурата да се уведоми писмено БД“ИБР“/срок 31.01.25г/. Към края на устните състезания - няма данни жалбоподателят да е изпълнил Предписанията.

В настоящото производство се разглежда единствено жалбата по отношение на т.1 от предписанието , а именно: да се монтира средство за измерване на минимално допустимия екологичен отток в река С. и същият да се осигури чрез непрекъснато протичане на водни количества, необходими за поддържане на екосистемите в реката и миграцията на водните организми за нормалното функциониране на екосистемите в коритото на реката/срок 31.01.25г/

„НС“ ЕАД-клон П.-юг е титуляр на РВ № 1144/28.08.02г /за напояване на 5425дк поливни площи от язовир „С.“/, с краен срок-28.08.06г. РВ е удължено до 04.12.06г, след което с Решение № РР-1002/29.07.10г срокът отново е удължен – до 31.12.2016г. Със Заявление вх.№ РР-03-14/12.04.24г „НС“ ЕАД-С. е поискал издаване на ново РВ, като до края на устните състезания/26.02.25г/- такова не е издадено все още.Видно от доклад по чл.48 ал.1 т.12 от ЗВ от „НС“ ЕАД-С., през 2023г дружеството осъществява дейност по РВ/с изтекъл срок/. Представени са и Декларации на дружеството за 2023г и 2024г по чл. 194б от ЗВ, т.е. дружеството осъществява дейност по РВ/с изтекъл срок/- и през 2024г.

Видно от АЧДС № 4626/28.02.02г- язовир „С.“ /в землищата на [населено място] и [населено място]/, е включен в капитала на „НС“ ЕАД-клон П.-юг от 1999г /вписан в КР като собственик на имота/. На осн. АЧДС, „НС“ ЕАД е вписано в КККР05г като собственик на ПИ № 22839.1.135/за водностопанско хидромелиоративно съоръжение, [населено място]/, на ПИ № 22839.46.137/напоителен канал,с.Д./ и на ПИ № 22839.1.124/язовир,с.Д./. Видно от АЧОС, язовирът обхваща още и ПИ № 22839.1.124 в [населено място] и ПИ .151 в [населено място].

Съгл. приложение 1, раздел 7 към ПУРК на ИБР 2016-2022г, за язовира има забрана за сечи във водосбора на водохващания от повърхностни води, предназначени за питейно-битово водоснабдяване. Но язовирът не е сред изброените в раздел 3, приложение 10 на ЗВ - 64бр. питейни повърхностни водни тела в ИБР като зони за защита на водите, т.е. язовирът не е питеен и респ. забраната за сечи не важи.

Съдът намира от правна страна следното:

Актът е издаден от компетентен орган, в рамките на правомощията му по закон съгл. чл. 155 ал.1 т.22 от ЗВ.

Актът е в писмена форма, като съдържа зад.реквизити по чл.59 ал.2 от АПК, вкл. фактически и правни основания. Фактическите основания са отразени в съставения КП, като съгл. съдебната

практика- допустимо е основанията да се съдържат и в документите от адм.преписка. Актът е издаден при липсата на допуснати съществени нарушения на адм.производствените правила. И централата в С., и клоната в П. са уведомени на осн. чл. 26 от АПК за началото на адм. производство. Връчен им е КП, като не са направили възражения по констатациите на проверяващите, направени при огледа на терен. Единственото възражение в хода на адм. производство е, че дружеството не е собственик на терените, през които протича реката, поради което не е надлежен адресат на производството по издаване на Предписания и те следва да се издадат на общ.А..съдът намира, че органът е установил относимите факти и обстоятелства/чл.35 от АПК/, като е дал възможност на дружеството да упражни правата си по чл.34 и чл.36 от АПК.

Съдът намира Актът за материално незаконосъобразен, по следните съображения:

Безспорно дружеството е собственик на язовира и е вписан като такъв в КККР05г. Безспорно и през цялата 2024г/както и през всички предходни години след 2002г/- дружеството продължава да осъществява дейност по РВ/с изтекло действие на 31.12.16г/, като все още не му е издадено ново РВ по Заявлението от 2024г. Дружеството не оспорва констатациите от КП- за липса на измервателно устройство за количествата вода, отиващи за оводняване на речното корито. В предписанието е посочено, че следва да се монтира средство за измерване на минимално допустимия екологичен отток в река С.. Осигуряването на „минимален допустим отток „ е посочено в разпоредбата на чл.116, ал.2, т.1 от Закона за водите. Целта е опазването на водите и това е една от мерките в изпълнение на целите, посочени в чл.116 от ЗВ. Според правилото на чл. 117, ал. 2 ЗВ минимално допустимият отток в реките се определя в плановете за управление на речните басейни в съответствие с методиката по чл. 135, ал. 1, т. 1, като съгл. чл. 117, ал. 3, т. 2 ЗВ за постигане на целта по ал. 1, една от приложимите мерки е именно определяне на задължителни за изпускане водни количества от язовирите. Изискване за разработване план за провеждането на собствен мониторинг е вменено по нормативен път изрично на субектите по чл. 67, ал. 1, т. 3, 5 и 6 и тези по ал. 2 в чл. 69, ал. 1 от Наредба № 1/11.04.2011 г. за мониторинг на водите: лицата, задължени да провеждат собствен мониторинг с издадено решение по оценка за въздействие върху околната среда/чл. 67, ал. 1, т. 3/; лицата, задължени да провеждат собствен мониторинг по смисъла на наредбата по чл. 135, ал. 1, т. 5 от ЗВ /чл. 67, ал. 1, т. 5/; лицата, задължени да провеждат собствен мониторинг във връзка с отстраняване на минали екологични щети /чл. 67, ал. 1, т. 6/, както и тези по ал. 2 на чл. 67 - извън посочените в ал. 1, когато това се изисква по силата на издаден нормативен или административен акт. Титулярът на разрешителното за водовземане не попада в кръга на лицата, посочени в чл. 67, ал. 1, т. 3, 5 и 6, нито в ал. 2, тъй като е субект от посочените в чл. 67, ал. 1, т. 1 от наредбата. По нормативен път не се следва изрично задължение за титуляр на разрешително за водовземане да изработва план за собствен мониторинг. Спрямо тази категория субекти според чл. 71, ал. 2 от Наредба № 1/11.04.2011 г. издателят на разрешителното може изрично да посочи при одобряване на условията в разрешителното информацията, която лицата, провеждащи собствен мониторинг са длъжни да предоставят, както и формата, редът, начинът, мястото и срокът за нейното представяне, каквито параметри иначе би следвало да се съдържат в плана за собствен мониторинг /чл. 70 от Наредба№ 1/11.04.2011/. Титулярът на разрешително за водовземане няма нормативно задължение за изработване на план за собствен мониторинг, но има задължение за провеждането на собствен мониторинг. В чл. 56, ал. 1, т. 14 от ЗВ, е предвидено в издаденото разрешително органът може да конкретизира на титуляра на разрешителното изискванията спрямо мониторинговата дейност, вкл. от гледна точка на местата за мониторинг и програмата за мониторинг. Издателят на разрешителното за водовземане е компетентен да дава указания за параметрите на провеждания

собствен мониторинг от титуляра на разрешителното. Това обаче не следва да се разглежда изолирано от останалите подзаконовни разпоредби, приети в изпълнение на Закона за водите. Доколкото в Наредбата за мониторинга на водите /издадена от Министъра на околната среда и водите/ не е предвидено изготвянето на такъв план за собствен мониторинг /а не провеждането на такъв/, то не може такава изискване да се предвиди в издаденото разрешение за водовземане от страна на Директора на Б. дирекция.

В разрешителното следва да е посочен минимално допустимия отток в реката съответно на чл. 56, ал. 2, т. 2 от ЗВ, следователно и за проверка спазването на изискването се следва измерване. В конкретния случай се предписва поставянето на уред за измерване без да е определен минимално допустим отток в реката. Според съда вмененото задължение на жалбоподателя би възникнало едва след издаване на ново разрешение за водовземане в което да е определен минимално допустим отток. Едва след това следва да се даде срок за поставяне на измервателен уред за проверка спазването на изискването за минимално допустимия отток в реката. При изложената фактическа обстановка направеното от ответника предписание да се монтира средство за измерване на минимално допустимия екологичен отток в река С. и същият да се осигури чрез непрекъснато протичане на водни количества, необходими за поддържане на екосистемите в реката и миграцията на водните организми за нормалното функциониране на екосистемите в коритото на реката/срок 31.01.25г/, се явява незаконосъобразно.

При този изход на спора/неоснователна жалба/, на жалбоподателя се дължат разноски по чл. 143 от АПК вр. чл. 37 от ЗПП вр. чл. 27 от НЗПП- в мин.размер от 150 евро юрисконсултско възнаграждение и 25,56 евро заплатена държавна такса.

Водим от горното и на осн. чл. 172 ал.2 от АПК, Съдът

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба вх.№ КД-03-241/4/06.11.24г на „Напоителни системи“ ЕАД-С. с представляващ С.Д. т.1 от предписание „ да се монтира средство за измерване на минимално допустимия екологичен отток в река С. и същият да се осигури чрез непрекъснато протичане на водни количества, необходими за поддържане на екосистемите в реката и миграцията на водните организми за нормалното функциониране на екосистемите в коритото на реката/срок 31.01.25г/“, обективизирано в Писмо изх. № КД-03-241/3/ 21.10.24г. на Директора на Б. Дирекция „И. район“.

ОСЪЖДА Б. Дирекция „И. район“ да заплати на „Напоителни системи“ ЕАД-С. сумата от 175,56 евро разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред ВАС в 14дневен срок от съобщението.